

Christian Bartholdys prædiken 3. søndag i fasten

Taler

Christian Bartholdy
Sognepræst

Dato

4. marts 1945

Sted

Haslev Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Lukasevangeliet kapitel 11, vers 14-28

- 1 Menneskenes Børn er ens til alle Tider, de finder altid en god Grund til at holde sig Jesus paa Afstand. Det er ved Beelsebul, de onde Aanders Fyrste, han uddriver de onde Aander, sagde de, dengang han gik her.

- 5 Man kunde ikke nægte, at han udrettede noget. Men der var noget muggent ved det, syntes man. Man kan ikke nægte at nogle er blevet omvendt, og det har gjort dem godt. Følgen er i hvert Fald blevet en fuld Kirke – ja, men mange af de troende er nogle slemme Farisæere!

- 10 Kristendommen har bragt meget godt med sig, viser Historien – ja, men hvad saa Hekseprocesserne! Det kan være meget godt med den Barmhjertighed, som følger med Kirken, men samtidig har den dog altid gaaet Kapitalens Ærinde!

15 Kort sagt: ved Beelsebul gør han sine Undere. Og naar vi har set det, saa er vi fri for videre Tiltale, saa kan vi indrullere os mellem hans Modstandere, hemmeligt eller aabenbart. En Slaa er skudt for Hjertedøren. Nu trækker Jesus de store Linjer op i den Kamp, som han begyndte her paa Jorden, og som har varet indtil nu. Han siger, hvordan den vil ende. Den onde er stærk, men Kristus er stærkere. Han plyndrer den onde og bruger han Udrustning.

20

For 400 Aar siden fremtrådte en Jesu Kristi Stridsmand, som hed Martin Luther. Til de Sejre, han vandt, og som Verden genlyder af endnu, brugte han et Vaaben, som Mennesker havde smedet uden Tanke paa Gud: Bogtrykkerkunsten. Halvtreds Aar før den var opfundet.

25

Nu kom den i Jesu Tjeneste, og hans Ord kom med den trykte Bibel ind i

Hjemmene. Da den lutherske Prædiken kom til Danmark, blev den sunget ind i vort Folk. Den danske Sang, Folkevisen om Krig og Elskov, blev et Vaaben i
30 Herrens Haand, den blev til Salmer, der bevarer deres Magt over os ogsaa i Tider, hvor vi har mest Lyst til at vende Gud Ryggen.

Og da vor Litteratur var blevet rig og stor, da vort Sprog var stemt, løftede Grundtvig sin Røst, og aldrig har det lydt renere og stærkere, end naar det lød til
35 Jesu Kristi Ære. Brorson hørte en Dag en Soldat synge en grim Vise. Men Melodien fangede hans Øre.

Dagen efter kaldte han den unge Mand til sig og gav ham "Op, I Kristne, ruste eder" at synge til den Melodi. Vi kunde nævne Eksempel paa Eksempel,
40 hvordan Jesus tager det, som hører den Onde og denne Verden, som er i den ondes Vold, til og bruger det i sin Tjeneste. Vor Tids Samfærdselsmidler - de bringer ogsaa Missionærerne ud til Jordens mest afsides Egne, for at de sorte og brune og gulde skal høre om ham, som døde og opstod for dem.

Men ikke nok med det. Naar Herrens Krige rigtig skal til at gaa løs, tager vor Herre Jesus sin bedste Mand lige ud af Fjendernes Skare. Det er der ingen andre end han, der kan og tør. Ud af disse Farisæere, der hadede ham, tog han siden Saulus og gjorde ham til sin Gesandt og alle Tiders største Missionær, ja, til
45 Kristenhedens store Lærer. Lidt af det samme oplevede de i København, da den unge lovende Videnskabsmand, en overbevist Fritænker, der var uimodstaaelig i de religiøse Diskussioner, Harald Westergaard, blev overvunden af Kristus og gik i hans Tjeneste.

Da han kastede sig med alt, hvad han betød og var, ind i det Arbejde, der hedder
55 Københavns Kirkesag, da ansaa de toneangivende her i Landet Kristendom for Fordummelse og Formørkelse. Men der var en, de havde ondt ved at faa anbragt, for Idiot var han nu ikke, Professor Westergaard med europæisk Berømmelse.

Jesus har overvundet den stærke. Derfor ikke blot plyndrer han ham for hans Rustning, men han vinder sine bedste Folk iblandt den ondes haandgangne Mænd. Saaledes gaar Ordet fra Salme 2 i Opfyldelse: hersk midt iblandt dine Fjender!

65 Men der er to alvorlige Ting at tænke paa i denne Forbindelse. For det første:

hans Sejr gaar om ad Korset. Han sejrede i Opstandelsen, men ført maatte han lide og dø. Vi tilhører et Folk, som sejrer – men ham nemlig. Men hinsides Korset. Endnu maa vi være beredt paa Lidelse. Vi har set hele Folkekirker blive korsfæstet. Hvad skal vi igennem? Vi ved det ikke.

Maaske kun den stille Haan, som vi er vant til, men alligevel gyser saadan for. For det andet: Der dør mange i den Krig mellem Kristus og den onde. Krig er livsfarlig, det er en gammel Erfaring. De, som kommer paa den gale Side, de dør, og her drejer det sig om en evig Død.

Derfor slutter Evangeliet i Dag passende med det: salige er de, som hører Guds Ord og bevarer det. Og hvordan bevarer vi det? Det var der en amerikansk Senator, der sagde engang, der blev diskuteret om Hedningemission: Med Kristendom er der det underlige, at jo mere man eksporterer, des mere har man.

Amen.

Kilde
85 Kristeligt Dagblad, Nr. 134, 49. Aarg. 4/3-1945

Kildetype
Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags
90 3. søndag i fasten, Anden tekstrække, Danmarks besættelse 1940-1945, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/christian-bartholdys-praediken>

95

100